

VERHAAL VAN JACOB VELLENGA

Volgend jaar is het alweer of pas 70 jaar geleden dat we zijn bevrijd en voor heel veel mensen heel gewoon. Maar oh zo bijzonder om in vrijheid te leven! Dit verhaal gaat over mijn familie en hoe ik zonder het te weten op 70 jarige leeftijd toch terecht kom in de tweede wereld oorlog.

Nooit is er gesproken bij ons thuis over wat er is gebeurd met familie of hoe mijn ouders deze oorlog hebben ervaren of wat zij wel of niet hebben gedaan.

Nu zij er niet meer zijn en kan ik met vragen niet meer bij hen terecht en ik was ook nooit echt betrokken bij alle verhalen van mensen op tv of radio.

Maar op een dag gebeurt er iets waardoor ik in de tweede wereldoorlog terecht kom. Op een van onze reizen per camper, op weg naar Spanje, komen wij langs een groot bord met de verwijzing naar een gedenkteken van de eerste wereld oorlog.

Wij besluiten om dit te bezoeken, maar hebben waarschijnlijk de afslag gemist. Even buiten het dorp staan twee mannen en wij informeren, waar we dit gedenkteken kunnen vinden .

Wij zijn te ver door gereden en moeten een stukje terug. Maar een van de mannen vertelt ons dat als wij even verder de weg volgen, er een gedenkplaats is van de tweede wereld oorlog.

Wij moeten even bedenken of we dit willen, want nog nooit eerder hebben wij iets van de tweede wereld oorlog bezocht. Geen idee waarom niet, maar het is niet anders. Waarschijnlijk te schokkend. Bij mijn vrouw thuis werd wel over de oorlog gesproken in haar familie. Er is wel wat gebeurd in die tijd en nu gaan we, hoe moeilijk ook, de confrontatie aan!!

Als we doorrijden komen we aan op de parkeerplaats van kamp NN Natzweiler-Struthof in de plaats Natzweiler. Wij bezoeken het info centrum (CERD) en gaan even het kamp bezoeken.

We lopen langs een barak, dat nu een museum is, maar denken dat het gesloten is.

We hebben stilletjes rond gelopen en alle verschrikkingen die er op je afkomen tot ons door te laten dringen. We lopen stilletjes terug naar de uitgang en zien dat er mensen uit de museum barak komen.

Dus toch maar naar binnen en ik loop in mijn eigen tempo snel langs alle vitrines en museum stukken heen tot ik mensen bij een glazen vitrine bij een lijst met namen zie staan. Ook ik loop hier naar toe en mijn ogen glijden snel langs de lijst met namen.

Dan stukt mijn adem even in mijn keel: ik zie de naam Vellenga staan zonder voor letters. Ik roep mijn vrouw en ook die moet even slikken: zou dit mijn vader geweest zijn en dit overleefd hebben? Want hij is in 1999 gestorven gewoon in Nederland.

Ik noteer de nummers die er vermeld staan en wij gaan naar de info balie van het bezoekers centrum/Centre Européen du Résistant Déporté.

Ik vertel dat ik een Vellenga ben en deze naam onder dit nummer tegen kom in het museum en vraag of ik meer informatie kan krijgen.

De dame achter de balie roept er iemand bij en die gaat naar het documentatie centrum en komt na 15 minuten terug met een map met de gegevens van deze Vellenga.

Het blijkt om Jacob Vellenga te gaan, een neef van mijn vader.

We zijn ontdaan en raken niet uitgepraat over het feit dat er zo dichtbij iemand in de familie is geweest die de verschrikkingen van de tweede wereldoorlog heeft mee gemaakt en wij van niets wisten.

Bij thuiskomst bekijk ik de stamboom en het gaat om Jacob Vellenga geboren op 20 mei 1909 te Rotterdam. Gehuwd met Anselma Dorsman geboren te Rotterdam op 4 oktober 1893.

Ik ben nu erg nieuwsgierig geworden en mijn lange zoektocht begint. Ik krijg veel medewerking van instanties omdat het om een persoon gaat die vermeld staat in de Erelijst der Gevallen ,het boek dat in de tweede kamer ligt en

waar elke dag een bladzijde van omgeslagen wordt door een lid van de tweede kamer.

Jacob Vellenga wordt op 1 augustus 1942 opgepakt en komt in „Oranje Hotel,, Haaren terecht tot 26 oktober 1943.

Onder haftlings nummer 5616 in Natzweiler .

Op 5 en 6 september 1944 overgeplaatst naar Dachau onder Haftlings nummer 101881.

Onder Haftlings nummer 28300 van 27 september tot 1 oktober overgeplaatst naar Flossenburg/Groditz

Op 11 november 1944 kamp Flossenburg komando Zschachwitz

Op 21 november 1944 terug naar Flossenburg hauptlager.

Op 4 december 1944 kamp Mittelbau Haftligs nummer 101972.

Op 9 december 1944 Om 18.00 overleden te Sangerhausen.

Ik heb rondleiding gehad in Kamp Haaren en ben in September 2014 bij de indrukwekkende herdenking in Kamp Natzweiler geweest waar ik namens de vrienden van Natzweiler een krans mocht leggen.

Th.R. Vellenga

Blanes (Spanje)